

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15621/2022
26.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Бранке Дражић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војо Беслаћ, адвокат из ..., против тужене Градске општине Стари град, Београд, чији је законски заступник Градски правобранилац ГО Стари град, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5138/19 од 28.04.2021. године, у седници одржаној дана 26.10.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5138/19 од 28.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15466/17 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев тужиоца, у делу којим је тражио да се утврди да има право закупа на неодређено време, на делу стана ближе описаном у том ставу изреке, те да се обавезе тужена да са тужиоцем закључи уговор о закупу описаног стана, а уколико не буде закључен уговор о закупу, ова пресуда има заменити уговор о закупу предметног дела стана. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца, у делу којим је тражио да се утврди да има право закупа на неодређено време на делу описаног стана, те да се тужена обавезе да са тужиоцем закључи уговор о закупу стана, а уколико наведени уговор не буде био закључен, ова пресуда има заменити уговор о закупу. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован главни тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се утврди да има право закупа на неодређено време на делу стана ближе описаном у том ставу изреке, те да тужена са тужиоцем закључи уговор о закупу описаног дела стана, а уколико у остављеном року не буде закључен наведени уговор, ова пресуда има заменити уговор о закупу. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 112.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5138/19 од 28.04.2021. године, одбијена је жалба тужене, потврђена првостепена пресуда у ставу првом и четвртим изреке и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 09.01.2013. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на утврђење, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**